

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 8371/07
07.05.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби "АА" из __, Француска, коју заступа пуномоћник АБ, адвокат, поднетој против решења Завода за интелектуалну својину Републике Србије број Ир. 807972 од 6.9.2007. године, у одбијајућем делу за робу из класе 05, у предмету заштите међународног жига, у нејавној седници већа, одржаној дана 7.5.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем туженог органа од 6.9.2007. године делимично је одобрена заштита међународном жигу број Ир. 807972, ELUSEPT, регистрованој дана 7.7.2003. године на име тужиоца, у важности до 7.7.2013. године за робу из класе 03, а заштита је одбијена за робу из класе 05.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа у одбијајућем делу, за робу из класе 05, тужилац истиче да већ дуги низ година постоји коегзистенција жигова са речи ELUSEPT и речи EUSEPT на низу других тржишта, те да је тај орган извео потпуно погрешан закључак о сличности роба на које се предметни знаци односе, јер козметички производи за хигијену и негу коже и антисептици нису слична роба са лековима, хемијским производима за медицину и хигијену, фармацеутским лековима, фластерима, материјалима за завијање, производима који служе за заштиту животиња и биља, производима за уништавање животиња и биља, дезинфекционим средствима. Наводи да је решењем у оспореном делу тужени орган погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање и погрешно применио материјално право, да је решење донето уз повреду начела законитости управног поступка јер је, уместо да решава на основу закона, екстензивно тумачио законске одредбе. Предлаже да суд тужбу уважи, а решење у оспореном делу поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према образложењу оспореног решења и списима предмета, правилно је, по налажењу суда, тужени орган одбио заштиту међународном жигу број Ир. 807972, ELUSEPT, регистрованој дана 7.7.2003. године на име тужиоца за робу из класе 05, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења тужени орган, испитујући сличност роба на које се супротстављени знаци односе, утврдио да се предметни жиг у класи 05 односи на козметичке производе за негу и хигијену коже, антисептике, док је супротстављени жиг регистрован у истој класи, поред осталог, и за хемијске производе за медицину и хигијену, што представља исту и битно сличну врсту робе, имајући у виду њихову намену, негу и хигијену тела, као и околност да су у питању производи за свакодневну употребу, мање вредности, које потрошачи често прибављају, који се продају на истим продајним местима, тако да је могућност довођења потрошача у заблуду у погледу порекла робе велика. При испитивању сличности знакова тужени орган је утврдио да између предметног и супротстављеног знака постоји сличност у великој мери, јер се оба знака састоје искључиво из вербализама, који су аудитивно блиски у великој мери, па ови знаци нису у довољној мери различити, да би се избегла могућност довођења потрошача у забуну.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно је, и по налажењу суда, тужени орган одбио заштиту међународном жигу Ир. 807972, ELUSEPT за робу из класе 05, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Посебно ценећи наводе тужбе о повреди начела законитости управног поступка, Врховни суд Србије налази да оспореним решењем није повређено ово начело управног поступка и да орган доношењем решења у побијаном делу је правилно применио материјални пропис уз поштовање правила поступка

решења у поменутом делу је правилно применио материјални закон, уз поштовање правила поступка.

Са напред наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 7.5.2009. године, У.бр. 8371/07

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић,с.р. Снежана Живковић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

РР